

מינץ משה

מ'נץ משה

נולד: ו' תמוז תרפ"ה (28.6.1925)
נפיל: י"ז אדר תש"ח (28.3.1948)

פרטים על המשפחה!

משה מינץ נולד ב-28.6.1925 בקרלין, הוריו קראו לו מנפרד. הוריו, אבא יוסף מינץ נולד בתורון פולין ב-21.2.1898 ואמו טרודה, שנולדה ב-19.7.1900 בפריידמיץ גרמניה. הוריו נישאו וזרו בקרלין. מאוחר יותר באלף המטר הנאצי הם באו לדנציג שם ניהלו מסעדה יהודית יחד עם דודו של משה, אהרון שהיה טבח מקצועי. משפחת מינץ הייתה משפחה ציונית ותיקה. מאור דודו של מנפרד היה מדריך ראשי בתנועת הנוער החלוצי הבונים בדנציג, עלה מוקדם ארצה, בשנות ה-30 המוקדמות היה חבר בקיבוץ גבעת השלושה ובחלוצי עגד בניית נמל ת"א. הוא חלה במחלת העבודה בדלקת התוספתן, הוא סירב לזהתפנות לבית חולים המשיך לעבוד ונפטר. דודו השני מרדכי (מקס) הניח צוד לכני מאור לת"א, היה איש דתי לאומי, נשוי פלוס 4 בנות.

על היוזרות עז 1940!

משה, מנפרד כמו שקראו לו כולל הלך לבית ספר יהודי ואל
לאימנסייה היהודית בדנציג, כאופן היה חבר ביהודים. סבל מרדיפת
היהודים צ"י הנאצים כמו עלפונות, מכות וכולי עבר אליו.

יום הראשון ללימודים (עם
הרבה ממתקים)

כל המשפחה בדנציג (פולין) היום
שנת 37,36

היום קיץ

עם אנה

עם האחות קיץ

הצלייה לא"י!

ב-28.8.1940 קימן המלחמה עליה משה עם הוריו ודודו ואחותו את דנציג. הטרנספורט היה מאורגן ע"י כל ארמי היהודים הכלל צולמיים באישור הסטאפו. מטרת הצלייה הייתה א"י פלסטין הצלייה ב' האודיסאה של הצולמ התחילה בנסיעה ברכבת עד ברטיסלאבה (סלובקיה) על אוניית הדנובה (שברון) בדנובה ואח"כ באטלנטיק, זה סיפור בפני עצמו. אחרי ארבעה חודשים הניע משה עם משפחתו בדצמבר לחוף א"י, כמעט הוא הניע על אוניית הטריה שבעה כידוע, הוצבר לעתידית מחנה המעצורים ב-9.12.1940 ארש משה למאוריציוס.

Personbeschreibung des Inhabers.

Beruf: *Schüler*

Geburtstag: *28.6.1925*

Geburtsort: *Berlin*

Wohnort: *Danzig*

Gestalt: *mittelgroß, schlank*

Gesichtsform: *oval*

Farbe der Augen: *blau*

Farbe der Haare: *brünett*

Besondere Kennzeichen: *keine*

Staatsangehörigkeit: *polnisch*

27. Okt. X. 1939

den *Danzig*

Polizei-Präsident

Zanzig-Poststelle

M. Mintz

Unterschrift des Inhabers.

Es wird hiermit bescheinigt, dass der Passinhaber die durch obenstehendes Lichtbild dargestellte Person ist und die darunter befindliche Unterschrift eigenhändig vollzogen hat.

1939 X 27

החותמת של הנאצים-הק אישרו לו את הציאה שנת 40, היה בן 15.

הדרכון- החותמת של המסרה של דנצ'ים שנת 39 האמחמה כבר התחילה.

Nr. *314* Gebühr *8.00*

Sichtvermerk

für *M. Wiedertreue*

zur einm. Ausreise aus dem Reichsgebiet u. u. Wiedereinführung in das Reichsgebiet über

den Grenzübergangsstelle *Deutschland-Polizeistation Danzig*

Der Sichtvermerk ist zum Grenzübertritt bis zum *1. Oktober 1940* einzeln zu benutzen.

Danzig, den *13. Juni 1940*

Der Polizei-Präsident

H. Müller

13. Juli 1940

Danzig

האי מאוריצי'וס: אי באוקיינוס ההודי. מאז 1968 מדינת צ'מאית במסגרת חבר
 הצמים הבריטי. הלשון המדוברת - ניה צרפתי מקומי.
 בשנים 1715-1810 החזיקו בו הצרפתים ואח"כ היה למושבה בריטית.
 בשנת 1940 הלכו הבריטים למאוריצי'וס 1500 מצפילים יהודים, בליטי השואה
 באירופה, והחזיקו אותם שם עד 1945.

במחנה של האברים שבצ'מ היו שני
 בלוקים של בית סוהר. משה אר יחד עם
 אביו ודודו וצוד כ-700 אברים. חומה
 גבוהה הקיפה את המחנה. בצד השני היה
 המחנה של הנשים שם ארו אמר אחותו
 ודודתו, אשתו של אהרון עם צוד כ-800
 נשים וילדים עד גיל 12 בערך. נערים
 מצל גיל 12 ארו יחד עם האברים. הנשים
 ארו בצריבים, 40 נשים וילדים בצריץ עם
 גגות של כח גלילי איהנוס בחוט הטרופי
 של האי. משה הלך עם לבית ספר והיה
 עם בצופים (boy scout) למרות שתנועת
 הצופים הייתה מסוּעפת לתנועה
 הבינלאומית ונוהלה צ"י כומר
 Archdeacon, אדם נפלא, התוכן של
 הצופים היה ציוני בהדרכת המדריכים
 מהפונים מדנצ'י והשומר הצעיר
 בריטיסלפה, מכבי הצעיר צ'כיה. משה

הצטיין כהרצל והיה אחד מארבעה מסקדי כיתות בצופים. באוריצי'וס
 נפתחו פתי מלאכה וסם מוסק לתיקון רכב. לאחר סיום בית הספר
 שהיה פרמת בית ספר תיכון למד מנסרד מכונאות רכב פרמה גבוהה
 מסני "שהפוצלים" מפין הפליטים שמחנה היו לרוב מהנדסים. למרות
 רמת החיים הגרועה במחנה חיי התרבות היו מצולפים ומנסרד ססג ידע
 ותרבות. כמצט כל צרפ היו הרצאות וצרפי תרבות שתרמו אנשי רוח
 ומדע שהיו פספז בין הפליטים במחנה. בזמנו סם לא הייתה טלוויזיה
 כדי לשפז את הפריות. אחרי 4 שנים של חיי מחנה, מחלות מלריה
 טיסוסית ותזונות לקויה ניתן לאברים פליט השיום להתנדב לצבא
 הבריטי על מנת להצטרף לחייל (חסיפה יהודית לוחמת) הפריסדה
 היהודית. הטירונות נצתה באוריצי'וס במחנה ממש. שם מנסרד קיבל
 דגת טוראי ראשון זמני פאר הטירונות.

עם הדוד והדודה פאארליציוס

באורזיוס עם מדיק (כשהתגייס)

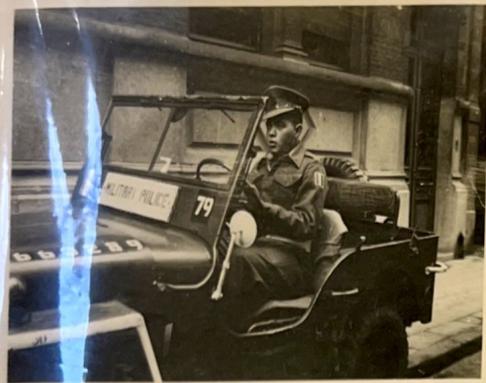
עם האחות

צולגים את מאוריצי'וס!

במרץ 1945 צלגה הקבוצה כ-50 גברים את מאוריצי'וס ופנסיעה דרך מדסקר קניה סיוט של כמה חודשים היציה הקבוצה למצרים להצטרף לגרייטה. בעצ שניה מנכרד צעה טירונות צע כל הקבוצה שהייעה ממאוריצי'וס. כאן גע השתפרה הצערית שלו. אחרי כ-8 חודשים בין צברים מתנדבים, הקבוצה, המחלקה המאוריצינית, נשלחה להצטרף לחיילי(הגרייטה) באירופה. הגרייטה הייתה בהולנד צכשיו הייע משה לפלוגה "ג" פלדוד השני (company), מפקדו היה רב סרן major חייט לסקוב הידוע. שוב משה צעה חייל וקיבל דרגה רשמית של טוראי ראשון, דרגה מכובדת בצבא הגרטי. שאיפתו של משה הייתה לשרת במטרה הצבאית של הגרייטה ומכני שהוא היה מספיק גבוה 1.85 וחייב מצולגה הצבירו אותו ל-3.מ של החייל.

הגרייטה הצערית: נקראה גע "חטיבה יהודית גלוחמת-חייל". חטיבה צבאית יהודית, שהשתתפה בקרבות במלחמת הצולגע השנייה. כשפרצה המלחמה החליטו המוסדות של הישוב היהודי בא"י, כי יהודים התגייסו לצבא הגרטי הנלחם פהיטלר. אצ"פ המנדט הגרטי הוציא סמוק לימים ההט גזרות קשות צל הישוב היהודי בארץ במלמה לשיט קץ לשאיפת הציונות. בהתחלה גויסו יהודים כמתנדבים, והט לא הורשו להניץ את הדגל היהודי ולצנוד "מגן דוד". רק לאחר מאבק קשה של הסוכנות היהודית, החייל התפרק בשנת 1946.

הבריגדה הבלגיה באנטוורפן ובאנט אפריז, מאי, יוני 1946.

משה בא"י!

המלחמה תמה, ובקיץ 1946 הבריגדה פורקה והחיי"ים הוחזרו ארצה. הוריו של משה הניצו כבר ב-1945 ארצה ממאוריציוס ופתחו מסעדת פועלים בראש"צ. משה השתחרר מיד כשהגיע לארץ במחנה שחרורים ברחובות, הוא מצא מהר עבודה כמכונאי מצולה במחנה צריפין כאנרס עובד בצבא הבריטי. היה עובד בכיר עם בגלל הידע המקצועי וזאת הודות לשליטתו בשפה האנגלית, בעיקר הוא רצה להיות חבר אצל השכלתו הלא פורמלית הייתה מאוד טובה, הזכרתי את הערביים עם אנשי רוח ואומנים אבל לא היו בידו תעודות מתאימות ולא רצה בגילו ב-1947 גיל 22 שב לשבת על ספסל הלימודים באוניברסיטה. לאחר קבלת ההחלטה ההיסטרית באו"ם ב-29 בנובמבר 1947 לא היה קט בארץ והיישוב התנאים. בינואר 1948 משה כבר התנאים להגנה ובתחילת פברואר היה כדרכו מאוס מלא בצדוד 9 של הדרום שהפק מאוחר לצדוד 52 של חטיבת אפצתי. בצדוד היו פלואות א' ו-ב' של בני ראש"צ ורחובות. פלואה "ג" הייתה בהתארנות הט היו בני הדרום באר טוביה, כבר ורפורט, ניצנים ובני יתר הקיבוצים והמושבים של הדרום. מפקד פלואה "ג" היה ישראל טרמן. מפקד של הצדוד היה יצחק פרולוף היום פרי. הודות לידיע הצבאי והניסיון הצבאי צורף משה לפלואה "ג". אחרי שהצבא הבריטי צנח את המחנה הצדוד תל-נוף נוסף על פלואה "ג" למעשה כחות מ-2 מחלקות, השלישית הייתה בטירת שלום, לתפוס את המחנה ולשמור עליו. השמירה הייתה קשה בגלל אודל המחנה והחיי"ים המצטיים, נוסף לכך חוסר של רובים ונסק בגלל. המורל היה טוב למרות הכל. פקודים הפלואה חזקה ושמרה לסירובין. למחרת ב-28 לפברואר רוב החיי"ים ישנו.

ההורים,
אח,
אחות,
הדוד (אח
של אבא)
ואישה
בארץ (ישר
שהיציגו)

כל
המשפחה
בארץ

צק
האחות
קצת לפני
שנהרס

מהה מ'נץ וארלוסתו...

האירוע!

אז ציון איך ירושלים צמד איפוא, תל נוף היה ואם היוט הוא
שדה-תצופה ורצו להטיס נשק ובעיקר תחמושת לאש. באדירה קרוב
לתל-נוף היה סליק. מחסן נשק סודי של ההגנה בימנו, הוטף על
הכיתה של משה להביא את התחמושת כלי הנשק וחומרי הנפץ מאדירה
כדי להטיס לאש ציון. בדרכ לאדירה המסוריין של הכיתה מואכרת אבר
דרכ כבר מכר הצרבי ציי תל-נוף ובדרכ חזרה לתל-נוף שוב אבר דרכ
הכפר הצוין, המסוריין הצמוס בחומרים מסוכנים אלה על מוקש,
מוקש שהופצל מרחוק ציי חשמל, כל המסוריין התפוצץ והתפזר לכל
אבר וכל נוסעיו ומשה ביניהם נהרגו. כל חבריו פרט לאפקד המחלקה
ציון סוליאמן ובן ציון ישראלים הנהג קבורים בקבר. אחים בבית הקברות
הצבאי ברחובות. יהיה זכרם ברק. משה השאיר הורים ואחות.

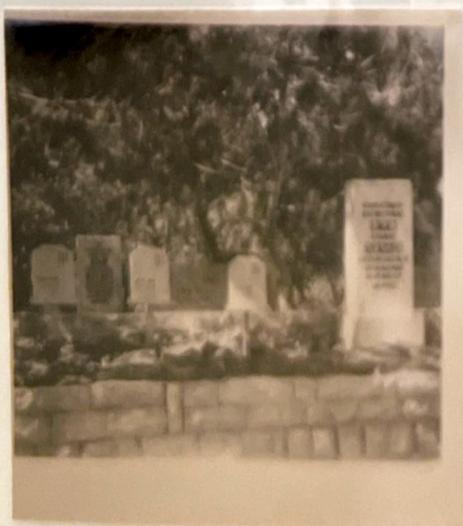

הצובדים באוסק בצריפין

ליד המטוס הראשון בתל-נוף

המוריין שבו הוא נהרס(ליד תל
נוף) בכביש הראשי שהולך
לצדדה

קבר האחים

התרשמות אישית!

-צטיית הצבודה הייתה מצויינת. בהתחלה נתקלנו בקשיים עם איסוף החומר מפני שהיה מצטק אק לבסוף הסתדרנו והצלחנו לארצן אותו.
-רצינו להודות לאחותו של הנופל - צחור יוסה, שהייתה נחמדה ופתוחה וצעתה הכל בשביל לעזור באירצון החומר.
-תודה רבה לחברו הטוב של הנופל ברוב אור שסיפק לנו את החומר הכתוב.
-תודה מיוחדת לשמואל רון שערר ביזלום ופיתוח התמונות.

פרטים:

צירית רון כצלנסון 20 03-9653742
מיכל שינל התקווה 22 03-9653790
הילה טוראל פרופסור נחום 10 03-9667249
חט"ב "אחרון-הביזויים" שנת 1996

*צבודה זו נצרכה מחדש בינואר 2002 צ"י קרן .א.